Już w 1904 roku trzeba było wybudować schronienie dla wycieczkowiczów i turystów. Niewielkim nakładem wybudowano drewnianą, gontem krytą werandę. Niestety, podczas jednej z wiosennych burz w 1907 roku wietrzna nawałnica zmiotła werandę w dolinę i rozrzuciła na stokach zamkowego wzgórza.

Nieprzychylny los wzbudził wśród członków stowarzyszenia pragnienie rewanżu. Ostrawski architekt Josef Pokorný chętnie i bezinteresownie opracował w ciągu trzech miesięcy plany nowego drewnianego schroniska. W ciągu kolejnych trzech miesięcy pod nadzorem pana architekta i dzięki pomocy strajkujących wtedy robotników koprzywnickiej fabryki wagonów turyści wybudowali schronisko za ogólną sumę tysiąc złotych.

Oddział turystyczny nazwał nową stanicę „U Mědínků“, ponieważ zatrzymywał się tam najchętniej pan Dačický z Heslova. Dlatego sztramberska stanica nazywana jest przystankiem Dačickiego.

Szeregi turystów rozrastały się, stanica „U Mudínků„ smagana wiatrem i burzami nie mogła spełniać wymogów napływającej fali turystów.

Dlatego na Zgromadzeniu Ogólnym w 1924 roku zdecydowano zimą przebudować stanicę, poszerzyć i wyposażyć. W ten sposób powstała w tym miejscu stanica Jaroňeka. Budynek z elementami sztuki ludowej zaprojektował Bohumír Jaroňek.

źródło: Aleš Durčák a Josef Adamec

{gallery}fotky/jaronkova_utulna/historie_utulna{/gallery}